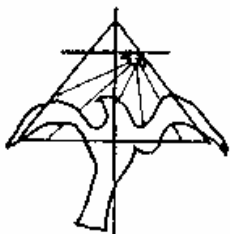

1

leden
2002

Košířský farní list

Leden

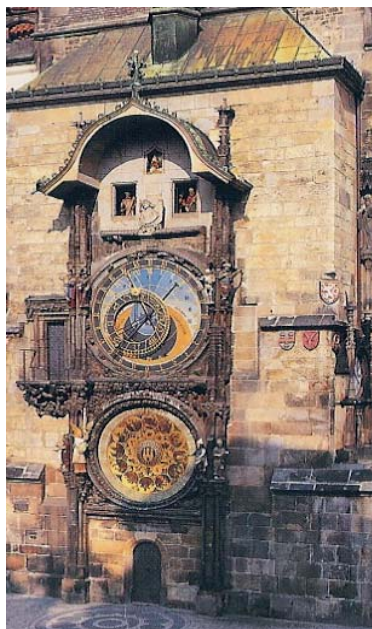
PF 2002

Dokud je čas....

Člověk může prožívat velké zděšení, pokud něco velkého zmešká a uslyší větu, která oznamuje: Už je pozdě! V opačné situaci jej může velmi příjemně potěšit věta: neboj se, ještě je čas!

Každý nový začátek je plný naděje. Platí to také o začátku církevního nebo kalendářního roku. Hlásí se radostná myšlenka. Je čas různé věci napravit nebo vylepšit. Je čas k dobrým

krokům. Je čas k užitečnému dílu. Je čas k opuštění neplodné cesty nebo slepé uličky. Je čas k obrácení.

25. ledna na závěr týdne modliteb za sjednocení křesťanů slavíme **svátek Obrácení sv. Pavla**. Byl to nejen rozhodující zlom v životě horlivého farizeje z Benjaminova rodu, ale i jedna z největších událostí dějin spásy. Z nelitostného pronásledovatele Kristových učedníků se Boží milostí stal nejhorlivější apoštol. Jeho neúnavná vnější horlivost byla důsledkem úplné vnitřní proměny, o níž mohl sv. Pavel prohlásit: " Spolu s Kristem jsem ukřižován a nežiji už já, ale žije ve mne Kristus!" (Gal. 2, 20).

O Šavlovi z Tarsu nemůžeme tvrdit, že by před svým obrácením nebyl věřící. Víru měl jistě velmi silnou a horlivou. Ještě však v této víře chyběl Pán Ježíš. V důsledku tohoto nedostatku je přirozené, že nemohl milovat Jeho učedníky, Jeho tajemné tělo – Církev, kterou stíhal jako úhlavního nepřítele. Nemůžeme se divit, že mnozí naši současníci také nemají rádi Církev. Je to tím; že pořádně neznají Pána Ježíše a hlavu tohoto duchovního společenství. Než s nimi začneme mluvit o Církvi, mluvm

s nimi o Pánu Ježíši. Přibližujme jim krásu jeho osobnosti. Nemusíme všichni prožít takové obrácení jako sv. Pavel. Naše obrácení může být plynulé a postupné. Spočívá v důvěrnějším poznávání Ježíše Krista, kterým jsme pak uvádění k hlubšímu pochopení jeho Církve . Pak můžeme také lépe svědčit o tom, co prožíváme.

Ještě je nám dopřán čas k našemu obrácení. Ještě je také dán čas k obrácení našich bližních. Obrácení sv. Pavla nám slouží jako výrazné znamení na této cestě. Neváhejme, dokud je čas....

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Leden 2002

1. úterý	Slavnost Matky Boží, Panny Marie
2.středa	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů Církve
4. pátek	1. pátek v měsíci
6. neděle	Slavnost Zjevení Páně
13. neděle	Svátek Křtu Páně
17. čtvrtek	Památka sv. Antonína, opata
18. pátek	Památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů
20. neděle	2. neděle v mezidobí
21. pondělí	Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice
24. čtvrtek	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25. pátek	Svátek obrácení sv. Pavla, apoštola
26. sobota	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
27. neděle	3. neděle v mezidobí
28. pondělí	Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele Církve
31. čtvrtek	Památka sv. Jana Boska, kněze

Oznámení

- **Katecheze dospělých a společenství mládeže** budou pokračovat **5. a 19. ledna** po mši sv. ve farním sále u sv. Jana.

DÍKY

Díky Ti, Bože, že Ti sloužit smím,
zato , že Tobě náležím,
za lásku Tvoji, za ochranu Tvou,
dík za pokrm a střechu nad hlavou.

Za všechno velké, co mi dáváš,
dík i za malé, co mi ponecháváš,
za všechny písně, co pro mne kdy zněly,
za tento okamžik a život celý,
za klidný den i tmavou noc,
abys mi v tísní spěchal na pomoc,
za chvíli úsměvů i za bolesti,
za to, že s Tebou smím je nésti.

Abych i byla ještě blíže,
děkuji Ti za oběť kříže
i za velké světlo vzkříšení,
dík za všechno, Pane,
jen Ty víš jak je mi.

Na Mikulášské besídce 6.12.01 u sv. Jana Nep. přednesla pí. Křížovská jako modlitbu, kterou získala od své staré tety

(Sv.Mikuláš ji odměnil pytlíkem sladkostí)

Informace o valné hromadě Společnosti přátel košířských kostelů

V neděli 11. listopadu 2001 po mši sv. se v sále u sv. Jana Nep. konala Valná hromada tohoto spolku za účasti asi 40 osob. Modlitbou schůzi zahájil P. Lohelius. Poté za nepřítomného Ing. Gregoroviče přečetl zprávu o činnosti v minulém období předseda výboru

S.Dobeš. Za Společenství mladých farníků přednesl zprávu Mgr V. Plíšek, o náboženské výchově dětí referovala sestra Mariana.

Bylo schváleno složení nového výboru, který se ujímá funkce od 11. listopadu 2001:

P. Lohelius Z. Klindera, Th.D.
PhDr. Věra Bokorová
Stanislav Dobeš
Ing. V. Funda
Ing. F. Gregorovič
Mgr. S. Hojek

Jan Havel
MUDr. E. Horáková
MUDr. M. Horáková
Jan Plíšek
Mgr. V. Plíšek
Mgr. J. Smolíková

Ekonomická rada pro totéž období:

P. Lohelius Z. Klindera, Th.D.
Ing J. Fridrich
Mgr S. Hojek

Ze zprávy o činnosti v uplynulém období, kterou vypracoval ing Gregorovič a v jeho zastoupení přednesl S. Dobeš (zkráceno).

Poslední plenární schůze se konala 18. 4. 1999. Je to dost dlouhá doba, co jsme naposledy hodnotili svou činnost a tak zpracovat alespoň stručný přehled je složité a proto jsou aktivity uvedeny také po jednotlivých letech:

Do konce roku 1999:

Zvolena farní rada (Dr. Bokorová, předseda S. Dobeš, Ing. Funda, Ing. Gregorovič, Mgr. Hojek, MUDr. Horáková E. a M. (charitní činnost), A. Kloud, pí Ondřejková, Jan Plíšek, Mgr. Smolíková, Ing. Tyburec, P. Lohelius.

- Před poutní slavností byl uklizen kostel a jeho okolí.
- Nové vodovodní potrubí do sakristie a na WC.
- Zorganizovány dva poutní zájezdy: Sv. Hora a Klokoty
- Na závěr školního roku táborák pro všechny farníky
- Sbírka pro faru v Karlíně na stavební práce vynesla 10 800 Kč.
- Zavedeny mše sv. v opravované kapli na Klamovce – 2x týdně.
- Ke konci roku rozvezeny drobné pozornosti osamoceným farníkům

V roce 2000:

- Horolezci provedli drobné opravy (světlík nad oltářem)
- Před poutí opět uklizen kostel a okolí
- Instalováno světlo nad vchodem do sakristie
- Návštěva kostela P. Marie Vítězné (pražská pout')
- Podle stanov arcidiecéze ustavena ekonomická rada farnosti
- Poutní zájezdy do Hrádku u Vlašimi a na Sv. Kopeček
- V kostele sv. Jana uvedena divadelní hra K. Čapka Apokryfy
- Tradiční oheň na závěr školního roku
- Byly dohodnuty priority pro opravy sakrálních košířských budov:
- Dokončení rekonstrukce kaple P. Marie
- Generální oprava elektroinstalace u sv. Jana
- Oprava a nátěr obvodového zdiva u sv. Jana
- Byla přijata zásada zahájit práce až po zajištění potřebných peněz.
- V listopadu byl u sv. Jana koncert chrámové hudby.

Aktivity v roce 2001:

- Přednáška o drogách a drogových závislostech
- Přednáška na témata z české historie
- Prohlídka elektroinstalace u sv. Jana- zatím lze používat
- Kontrola a promazání závěsných prvků svatojánských zvonů
- Zakoupeny a položeny nové koberce v kapli sv. Václava
- Poutní zájezdy do západních Čech a Českomoravské vysočiny
- Instalován a posvěcen nový kříž před vchodem do kostela
- Pražská pouť do klášter Minoritů

Na závěr lze uvést činnosti, probíhající bez ohledu na různá roční období, např.:

- úklid v kostele a květinová výzdoba
- kostelnické služby
- pravidelné vydávání Košířského farního listu
- Katechizmus pro dospělé a náboženství pro děti
- Farní rekolekce
- Setkávání farníků v domečku u Nejsv. Trojice
- Schůzky společenství mladých manželů,
- Mikulášské nadílky pro děti

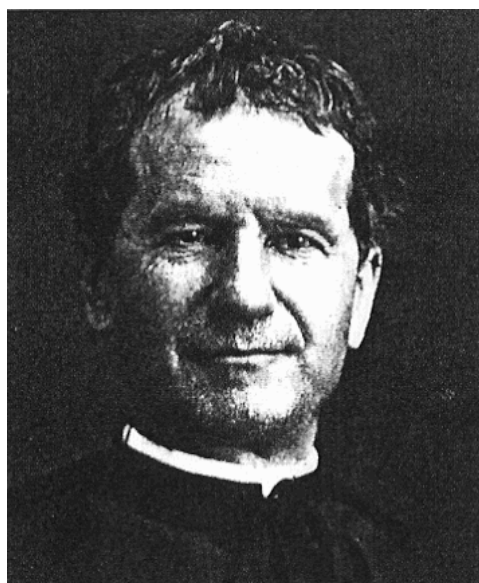
Všechny tyto činnosti jsou s pomocí Boží dílem nás všech a výčet považujeme za impuls k zamýšlení jak a co budeme dále dělat k prospěchu jednotlivců i celé farnosti.

Poděkování všem, kdo přiložili ruku k dílu

František Gregorovič, 11.11.2001

Naši světci

Svatý Don Bosco

Svatý Don Bosco se narodil v roce 1815, v roce, kdy skončila Napoleonova sláva u Waterloo. Žil v kraji na úpatí Alp – v Piemontu, střediskem jeho působení pak byl Turín.

Otec Dona Bosca zemřel velmi mlád na zánět plic a nejstarším mužem v domácnosti se stal jeho podstatně starší nevlastní bratr Antonín. S tímto bratrem měl neustálé neshody, takže ve 12 letech odešel na radu své matky z domova a živil se krmením dobytka a úklidem chlévů.

Již jako malý chlapec se rozhodl stát se knězem. Základní vzdělání získával pracně a na pokračování, ale vždy ve studiu vynikal. Měl výbornou paměť, snadno a lehce se učil, ale stále trpěl velkým nedostatkem peněz ke studiu potřebných. V březnu 1834 chtěl ulehčit své matce od výdajů peněz, kterými ho podporovala a chtěl vstoupit do řádu Františkánů.

Jeho rodina, přátelé a známí kněží mu to rozmlouvali, takže nakonec vstoupil do diecézního semináře a 5. června 1841 byl vysvěcen na kněze. Různí přátelé mu nabízeli dobře honorovaná zaměstnání, ale Don Bosco odmítal. Vstoupil do ústavu pro doškolení kněží, kde mohl ve volných chvílích navštěvovat vězení, nemocnice a hlavně mohl něco udělat pro mládež „na šikmé ploše“. Průmyslová revoluce totiž zcela změnila život dělnické třídy a chudiny vůbec. Dochází k tomu, čím se Don Bosco proslavil. Zakládá oratoř pro opuštěnou mládež a spolu s ní různé dílny (např. knihařskou, truhlářskou, obuvnickou a tiskařskou), kde mohou mladí hoši získat řemeslnickou zručnost. Do Turína přivede také svou zbožnou matku Markétu, která mu v jeho díle obětavě pomáhá.

V roce 1854 zakládá Don Bosco se čtyřmi mladými muži kongregaci s pomocí Pána a sv. Františka Saleského. Jejím účelem je konkrétním způsobem prokazovat lásku k bližnímu. Ti, kdo vytrvají, budou si říkat Salesiáni. Později dostávají i misionářské úkoly.

Don Bosco celý život žil a pracoval pro „nezvedené“ kluky, snášel při své práci mnoho křivd a ústrků. Sám byl velmi chudý, ale přesto mnoho stavěl a organizoval - vše pro mládež. Neochvějně věřil v pomoc Boží a uctíval Panu Marii, Pomocnici křesťanů. S její pomocí vykonal velké dílo, které žije dodnes.

Na věčnost odešel Don Bosco 31. ledna 1888. V den jeho smrti měla kongregace rozeseto v šesti zemích 64 domů a v nich 768 salesiánů.

Sv. Otec Pius XI. Dona Bosca 1. dubna 1934 svatořečil. Památku sv. Jana Bosca slavíme 31. ledna.

Z.B.

Podle knihy:

Teresio Bosco: Don Bosco (Portál, Praha 1991)

BLAŽENÍ

Blažení, kteří mají oči k vidění, neboť naleznou Boha kdekoliv, i tam, kde jiní vidí jen kamení.

Blažení, kteří mají otevřené srdce, neboť jim bude znásobeno království radosti.

Blažení, kteří umějí vidět, neboť se budou radovat na skrytých Božích cestách.

Blažení, s duší plnou zpěvu, neboť nosí radost i světlo duším, na které padl stín.

Blažení, kdo znají moc lásky, neboť vidí Boha, neboť Bůh je láska.

Blažené duše, které zůstaly čisté jako děti, neboť těm bude dáno království velké radosti.

Blažení lidé, jejichž srdce spočívá v Bohu, neboť budou mít věčný život.

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

„Pro ty, kteří se dobře modlí, je stejně nebezpečné, daří-li se jim v modlitbě dobře, nebo jsou-li při ní vyprahlí: úspěchem duch snadno zpyšní, vyprahlost svádí k omrzlosti.“

Nejvíce ze všeho potřebujeme modlitbu. Modlitba je duší lepšího života, v ničem však neoklamává ďábel dobré duše tak, jako právě v modlitbě. Nejlepší věci jsou vystaveny největším nebezpečím.

Nikdy nežádej to, co je příliš vznešené nebo mimořádné. Je v tom více nebezpečí než užitku. Co se odchyluje od obyčejného, zavání pýchou. Střední cesta je nejjistější.

Jak mnoho nepřátel má modlitba! Roztržitost ji zkracuje, vyprahlost ji vysušuje, starosti ji odkládají, ďábel v ní překáží, a co je obzvlášť podivuhodné, sama útěcha ji kazí a slast ji vysiluje.

Jen tehdy bude modlitba Bohu milá a tobě prospěšná, je-li pokorná, jestliže se neodchyluje od všeobecného způsobu a řídí-li se spíše cizím návodem než vlastní chutí. Ne vždycky prospívá to, co chutná.

Z.B.

Poznáváme naše farníky

Požehnaných osmdesáti let se dožila paní **Věra Lejsalová**, která mnoho let obětavě pomáhá v kostele Nejsvětější Trojice s květinovou výzdobou. Za košířské farníky se v prosincovém Farním listě rozloučila s manželi Kloudovými.

Paní Lejsalové vyprošujeme hodně zdraví, aby mohla i nadále pečovat o krásu domu Božího.

DÍKY STARÉHO ČLOVĚKA

Blahoslavení, kdo mají porozumění pro mé klopýtající nohy a zchromlé ruce

Blahoslavení, kdo chápou, že mé ucho se musí namáhat, má-li vnímat vše co se k němu mluví

Blahoslavení, kteří vědí, že mé oko je zkalené a mé myšlenky se stávají pomalými.

Blahoslavení, kdo se chvíli zdrží s přátelským úsměvem na rtech, aby se mnou trochu porozprávěli.

Blahoslavení, kteří nikdy neříkají : „Tuto věc jsme slyšeli několikrát vykládat“.

Blahoslavení, kdo mě dovedou probudit vzpomínkami na dřívější časy.

Blahoslavení, kdo mi svou dobrotou ulehčují dny, které mi Pán daruje, než se odeberu do věčného domova.

Všem farníkům hodně Božího požehnání přeje a hojnost milostí potřebných pro vykonávání duchovní správy našemu otci Lohelovi vyprošuje

redakce farního listu

<u>Vydává:</u>	Řím. kat. farnost u kostela sv. Jana Nepomuckého, Praha 5
<u>Redakční rada:</u>	P. Lohelius Klindera, Th.D., Z.Brůček, S. Dobeš, V.Plíšek, M.Práger
<u>Uzávěrka:</u>	15. každého měsíce
<u>Náklad:</u>	170 výtisků

Neprodejné